

BULLETIN

VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

VRAGENUURTJE VAN 2017

2017/004	Evaluatienota 'verblijf in het buitenland'	02/2017
2017/005	Zitdag en infosessies in de moskee	02/2017
2017/006	Koppels in woonzorgcentra	02/2017
2017/007	Tachtig tinten: genderidentiteit en seksuele diversiteit in woonzorgcentra	02/2017

2017/004 **Evaluatienota "verblijf in het buitenland"**

De heer Ronny Rysermans , OCMW-raadslid

Onze fractie heeft in mei 2015, juni 2016 en oktober 2016 drie schriftelijke vragen ingediend over de evaluatienota 'Verblijf in het buitenland' die werd goedgekeurd op 21 april 2015.

Het gaat in het bijzonder om:

- 2015_SV_00053
- 2016_SV_00065
- 2016_SV_00102

Driemaal eerder vroegen we naar het waarom van het bestaan van uw richtlijnen om de maatschappelijke assistenten te laten antwoorden dat er geen exacte regels bestaan omtrent een verblijf in het buitenland.

Nochtans bepaalt de wetgeving dat er geen leefloon wordt uitbetaald voor een verblijf in het buitenland wanneer de maximumtermijn van 4 weken per kalenderjaar wordt overschreden.

Er zijn uiteraard bijkomende regels waaraan cliënten moeten voldoen. Zo kan er sprake zijn van onvoldoende medewerking aan het sociaal onderzoek of het afleggen van onjuiste of onvolledige verklaringen wanneer een cliënt bepaalde informatie met betrekking tot het verblijf in het buitenland niet meldt.

Onze fractie wenst een duidelijk antwoord op de volgende vragen:

- U antwoordde eerder dat er regels bestaan, maar dat ze niet mogen worden medegedeeld aan de OCMW-clieënten. U legt echter niet uit waarom dit niet mag.

In het bijzonder gaat het om de wetgeving die bepaalt dat er geen leefloon wordt betaald, wanneer de cliënt meer dan 4 weken per kalenderjaar in het buitenland verbleef.

Waarom bent u van mening dat maatschappelijke assistenten moeten antwoorden dat er geen exacte regels bestaan omtrent een verblijf in het buitenland? Terwijl er hierover wel degelijk wetgeving is.

- U kiest ervoor om de cliënten in het ongewisse te laten. Zo lopen zij het risico om de (interne) regels te overtreden. Waarom worden ze niet vooraf geïnformeerd?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid Rysermans,
Beste Ronny,

Het is inderdaad de vierde keer dat u een vraag stelt over 'verblijf in het buitenland'. Steeds hebben wij uw vraag op correcte en transparante wijze beantwoord.

Ons draaiboek voor maatschappelijk werkers stelt heel duidelijk dat de cliënt geïnformeerd wordt over de regels rond verblijf in het buitenland. De passage uit het draaiboek werd u toegestuurd bij uw laatste schriftelijke vraag hierover.

Daar wordt ook gecommuniceerd dat, als een verblijf in het buitenland het totaal van meer dan 4 weken per kalender jaar overschrijdt, het leefloon niet uitbetaald wordt.

Er worden geen concrete, maximale regels vastgelegd naar cliënten toe. Dit omdat men het recht op leefloon niet kan garanderen, als men onder de vier wijken verblijf in het buitenland blijft.

Bij het toekennen van leefloon moet ook steeds aan de andere voorwaarden voor leefloon voldaan zijn. De timing van het verblijf in het buitenland wordt bijvoorbeeld ook altijd bekeken binnen het activeringstraject van de cliënt. Aanvaardbare billijkheidsredenen worden hierbij in acht genomen. Het belangrijkste blijft dat cliënten altijd een verblijf in het buitenland op voorhand bespreken met hun maatschappelijk werker.

Wij kunnen dus concluderen dat de wettelijke regels wel degelijk aan cliënten worden meegedeeld en deze niet in het ongewisse gelaten worden.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Goeienavond collega's. Iedereen van harte welkom op het vragenmoment voor onze OCMW-raad. Wij hebben vanavond vier collega's die een vraag ingediend hebben. De eerste vraag wil ik geven aan collega Rysermans, een mondelinge vraag over de evaluatienota 'verblijf in het buitenland'.

De heer Rysermans:

Geachte voorzitter, collega's ...

In het verleden vroegen wij drie maal eerder via schriftelijke vragen naar het waarom van het bestaan van uw richtlijnen om de maatschappelijke assistenten te laten antwoorden dat er geen exacte regels bestaan omtrent een verblijf in het buitenland. Deze richtlijn staat vermeld in de nota die werd goedgekeurd op 21 april 2015. Nochtans bepaalt de wetgeving dat er geen leefloon wordt uitbetaald voor een verblijf in het buitenland wanneer de maximumtermijn van 4 weken per kalenderjaar wordt overschreden. Er zijn uiteraard bijkomende regels waaraan cliënten moeten voldoen. Zo kan er sprake zijn van onvoldoende medewerking aan het sociaal onderzoek of het afleggen van onjuiste of onvolledige verklaringen wanneer een cliënt bepaalde informatie met betrekking tot het verblijf in het buitenland niet meldt. Onze fractie wenst een duidelijk antwoord op de volgende vragen: U antwoordde eerder dat er regels bestaan, maar dat ze niet mogen worden medegedeeld aan de OCMW-cliënten. U legt echter niet uit waarom dit niet mag. In het bijzonder gaat het om de wetgeving die bepaalt dat er geen leefloon wordt betaald, wanneer de cliënt meer dan 4 weken per kalenderjaar in het buitenland verbleef. Waarom bent u van mening dat maatschappelijke assistenten moeten antwoorden dat er geen exacte regels bestaan omtrent een verblijf in het buitenland terwijl er hierover wel degelijk wetgeving is. U kiest ervoor om de cliënten in het ongewisse te laten. Zo lopen zij het risico om de (interne) regels te overtreden. Waarom worden ze niet vooraf geïnformeerd dat er een vaste wettelijke regel bestaat. Ik dank u alvast voor uw antwoord.

De heer voorzitter:

Goed. Dank u wel collega voor uw vraag. Met uw laatste tendensieuze conclusies ben ik het in ieder geval niet eens. Het is inderdaad de vierde keer dat u een vraag stelt over 'verblijf in het buitenland' en ik kan u zeggen dat we steeds op een correcte en transparante manier hebben geantwoord. Ons draaiboek voor maatschappelijk werkers stelt heel duidelijk dat de cliënt geïnformeerd wordt over de regels rond verblijf in het buitenland. De passage uit het draaiboek werd u ook toegestuurd bij uw laatste schriftelijke vraag hierover. Daar wordt ook gecommuniceerd dat, als een verblijf in het buitenland het totaal van meer dan 4 weken per kalender jaar overschrijdt, het leefloon niet uitbetaald wordt. Er worden geen concrete, maximale regels vastgelegd naar cliënten toe en dit omdat men het recht op leefloon niet kan garanderen, als men onder de vier weken verblijf in het buitenland is. Bij het toekennen van leefloon moet ook steeds aan de andere voorwaarden voor leefloon voldaan zijn. De timing van het verblijf in het buitenland wordt bijvoorbeeld ook altijd bekeken binnen het activeringstraject van de cliënt. Aanvaardbare billijkheidsredenen worden hierbij in acht genomen. Het belangrijkste blijft dat cliënten altijd een verblijf in het buitenland op voorhand bespreken met hun maatschappelijk werker.

Wij kunnen dus duidelijk concluderen dat de wettelijke regels wel degelijk aan cliënten worden meegedeeld en deze niet in het ongewisse gelaten worden.

De heer Rysermans:

Goed. Waarom heb ik die vraag reeds meerdere keren gesteld? In de evaluatienota, die goedgekeurd is op 21 april in Algemene Zaken, staat letterlijk: vraagt de cliënt hoe lang en hoeveel hij precies in het buitenland mag verblijven, dan volstaat het antwoord dat hierover geen exacte regels bestaan voorzitter, en dat het belangrijkste is dat het verblijf in het buitenland vooraf wordt gemeld. U begrijpt toch wel, als ge dit goedkeurt, in Algemene Zaken, als ik inderdaad ook het draaiboek lees, dat er toch wel enige contradictie is. Wat is het nu? Als de cliënt het vraagt en in de evaluatienota staat dat de maatschappelijk werker moet zeggen van er zijn geen extra regels en in het draaiboek staat, zoals u hebt voorgelezen, dat men het wel moet melden. Dan vraag ik mij af, wat is het nu? Gaat de oorspronkelijke evaluatienota dan aangepast worden?

De heer voorzitter:

Ik denk dat u het verkeerd leest, collega, in de evaluatie. Er staat heel duidelijk in dat je altijd moet melden als je naar het buitenland gaat. Doe je dat niet, dan ga je in de fout en heb je een probleem. Twee, als je meer dan 4 weken op een jaar in het buitenland verblijft, dan heb je voor een maand geen recht op leefloon en dan wordt dit niet uitbetaald. Drie, staat er ook heel duidelijk in, je moet het melden en er wordt altijd gekeken of je recht hebt op leefloon of niet. Als bijvoorbeeld iemand aan de vooravond zit van zijn traject artikel 60 en hij gaat naar het buitenland, dan zal de maatschappelijk werker zeggen van sorry kameraad, gij zit nu net aan de start van een artikel 60, het is nu niet ok dat ge naar het buitenland gaat. Dus met andere woorden we gaan er niet mee akkoord, ge moet uw artikel 60 komen doen. Het kan ook zijn dat de cliënt zegt van ik zit aan de vooravond van mijn artikel 60 maar ik moet naar het buitenland omdat een familielid ernstig ziek is en omdat ik daar naartoe moet gaan. Dit zijn billijkheidsredenen en er zou kunnen rekening gehouden worden met billijkheid. Dus in die zin zijn dat niet exacte regels maar wordt dit individueel bekeken. Met andere woorden, dit zit ook allemaal heel duidelijk in het draaiboek opgenomen en dat evaluatieverslag dat is ook in die zin opgesteld. Maar goed. We kunnen de discussie misschien ergens anders voeren want dit is niet de bedoeling van een vragenmoment.

De heer Rysermans:

Nog even voorzitter, als het niet geeft. Het is inderdaad, het zijn heel specifieke regels maar dat betwist ik ook helemaal niet. Ze zijn er maar waar komen ze op neer? Als een cliënt vraagt aan de maatschappelijk assistent, zijn er regels? Dat is concreet het geval dat zich zal voordoen.

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

Zijn er regels en als dan de MA zegt van neen, er zijn geen specifieke regels. Maar dat is zoals ik dat lees hé. En dat is iets anders van dat ge zegt dat de cliënt moet melden, dat is logisch en daar sta ik ook achter, dat hij mededeelt dat hij naar het buitenland gaat. Geen enkel probleem en er zijn duidelijke regels. Maar de vraag is, ik ben cliënt en ik moet af en toe naar het buitenland want mijn moeder is ziek, ik moet die gaan bezoeken, zijn de regels. Maar als er dan wordt gezegd door de MA, en dat staat zo in de evaluatie, dat ge niet exact moogt mededelen, denk ik dat er toch een probleem is voorzitter. Ik zie dat zo.

De heer voorzitter:

Dan denk ik dat u het verkeerd leest. Het is zoals ik u daarnet heb gezegd en zoals ook altijd opgenomen in de antwoorden op uw schriftelijke vragen.

**2017/005 Zitdag en infosessies in de
moskee**

De heer Pascal Verbeke , OCMW-raadslid

Beste voorzitter
Collega's

Sinds februari 2016 wordt één keer per maand een zitdag georganiseerd in de Moskee gelegen aan de Francisco Ferrerlaan. Naast zitdagen werden ook een aantal infosessies georganiseerd. De idee was hier zicht te krijgen op wat leeft binnen de Turkse gemeenschap. Er werd al snel duidelijk dat men met veel en verschillende vragen zat. Zo worden er o.a. vragen gesteld over opvoedingsondersteuning, huisvesting, medische kaart, hoe kinderen correct in te schrijven op school. Op die manier leren ze het aanbod kennen en kan men indien nodig juist doorverwijzen. Ook de voorzitter van de moskee en zijn echtgenote, die er voorzitter van de vrouwenwerking is, werken hier graag aan mee.

Nu dit enige tijd loopt had ik graag geweten

- Wat de bevindingen hierover zijn. Hoe werd deze aanpak ervaren door OCMW Gent en de betrokken personeelsleden?
- Hoe dit werd ervaren door de gebruikers van deze mogelijkheid?
- Of het gevoerde beleid hierdoor werd aangepast? M.a.w. werd dit opengetrokken naar andere mensen die de weg minder gemakkelijk naar onze diensten vinden?
- Zo ja, op welke andere locaties lopen dergelijk projecten?
- Kan u mij een beeld geven van de bezoekers van die initiatieven? Zeg maar het profiel van de bezoekers, maar ook de aantallen?
- Hoeveel doorverwijzingen gebeurden hierdoor naar het reguliere hulpcircuit? Resulteerden die doorverwijzingen in een daadwerkelijk bezoek van de dienst, instantie of organisatie waarnaar men werd doorverwezen?

Bedankt voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid Verbeke,
Beste Pascal,

De diversiteitsconsulent evalueert het werken met zitdagen als zeer positief en drempelverlagend.

De betrokken lokale dienstencentra (LDC) zijn hier ook positief over, maar ervaren duidelijk dat dit extra tijd vraagt.

De moskeeën/zelforganisaties zijn over het algemeen positief tegenover dergelijke zitdagen. Het is wel noodzakelijk dat ze zelf actief hieraan meewerken om een goed resultaat te hebben. Zij moeten helpen bij de bekendmaking van het aanbod van OCMW Gent. De zelforganisaties kunnen dankzij deze zitdagen gebruikers meer gericht doorsturen naar de juiste welzijnsorganisaties.

De maatschappelijk werker van Ldc De Boei doet zitdag in de Thevid Camii moskee (in de Francisco Ferrerlaan). Sedert september is de maatschappelijk werker jammer genoeg langdurig ziek, en staan de zitdagen daar nu wat op een laag pitje.

Ldc De Thuishaven doet zitdag in de Fathy moskee voor de regio Rabot. In deze moskee hebben we minder respons en werken we verder aan de relaties. Indien er geen actieve samenwerking tussen het bestuur van de moskee en het LDC tot stand kan worden gebracht dan zullen we deze samenwerking moeten herbekijken.

De diversiteitsconsulent doet verder zitdag in:

- o In de zelforganisatie Turkse Unie (regio Tolhuis-Sluzeken-Ham)
- o In de zelforganisatie CDF (regio Dampoort)
- o In de Al Abrar Badr moskee (regio Gentbrugge)
- o In de Al Markaz Ad Tarbui (Elyseese Velden, regio Brugse Poort)

De respons en de relaties met de organisaties zijn daar goed en gebaseerd op een goede interactie en samenwerking.

Door de mond aan mond reclame zijn het aantal verschillende cliënten, die bij de diversiteitsconsulent langskomen, op jaarbasis verhoogd van:

41 in 2014 naar 137 in 2015 naar 182 in 2016

De ECM-senioren die in de Ldc zelf geholpen zijn, zitten niet in deze cijfers.

Deze zullen in het jaarverslag van de 10 centra opgenomen worden.

Momenteel is het overleg tussen de centrumleiders en Themawerking en Wonen lopend om te bekijken hoe de ldc verder kunnen inspelen op de vragen van deze doelgroep, hoe we de zitdagen kunnen verder zetten, verdelen onder diverse partners, ...

In de nabije toekomst is er ook een overleg met de welzijnsbureaus gepland om te kijken hoe zij meer kunnen inspelen op de vragen van de ECM-cliënten.

80 % van de mensen die langskomen op een zitdag heeft een multi-problematiek.

Dit is meestal een combinatie van vragen rond wonen, zorg, financiële of juridische problematiek.

Als we het aantal vragen opsplitsen, zien we dat

111 vragen komen van mensen jonger dan 50.

99 vragen van mensen ouder dan 50.

80 % van alle vragen wordt doorgestuurd naar het reguliere hulpcircuit. Dit zijn zowel OCMW diensten als andere welzijnsorganisaties zoals mutualiteiten , woonwinkels, ziekenhuizen ,CAW,...

20 % van de vragen worden op de zitdag zelf opgelost.

Dit gaat om enkelvoudige vragen, zoals een document voor EGW invullen, iets opzoeken op internet, ...

Het blijkt wel dat doorverwezen cliënten met nieuwe vragen toch terugkomen naar de zitdag. We denken eraan om in de toekomst bij een 2^e of 3^e contact onmiddellijk een afspraak te maken in het LDC of welzijnsbureau. Het eerste persoonlijke contact is dan gelegd en we kunnen mensen op die manier direct toeleiden naar de reguliere werking.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Dan hebben we een tweede vraag, ingediend door raadslid Pascal Verbeke in verband met zitdagen en infosessies in diverse moskees en zelforganisaties.

De heer Verbeke:

Dank u wel voorzitter. Sinds februari 2016 wordt één keer per maand een zitdag georganiseerd in de Moskee gelegen aan de Francisco Ferrerlaan.

Naast zitdagen werden ook een aantal infosessies georganiseerd. De idee was hier zicht te krijgen op wat leeft binnen de Turkse gemeenschap. Er werd al snel duidelijk dat men met veel en verschillende vragen zat. Zo worden er o.a. vragen gesteld over opvoedingsondersteuning, huisvesting, medische kaart, hoe kinderen correct in te schrijven op school. Op die manier leren ze het aanbod kennen en kan men indien nodig juist doorverwijzen. Ook de voorzitter van de moskee en zijn echtgenote, die er voorzitter van de vrouwenwerking is, werken hier graag aan mee. Nu dit enige tijd loopt had ik graag geweten wat de bevindingen hierover zijn. Hoe werd deze aanpak ervaren door OCMW Gent en de betrokken personeelsleden? Hoe dit werd ervaren door de gebruikers van deze mogelijkheid? Of het gevoerde beleid hierdoor werd aangepast? M.a.w. werd dit opengetrokken naar andere mensen die de weg minder gemakkelijk naar onze diensten vinden? Zo ja, op welke andere locaties lopen dergelijk projecten? Kan u mij een beeld geven van de bezoekers van die initiatieven? Zeg maar het profiel van de bezoekers, maar ook de aantallen? Hoeveel doorverwijzingen gebeurden hierdoor naar het reguliere hulpcircuit? Resulteerden die doorverwijzingen in een daadwerkelijk bezoek?

De heer voorzitter:

Dank u wel collega. De diversiteitsconsulent evalueert het werken met zitdagen als zeer positief en drempelverlagend. De betrokken lokale dienstencentra (LDC) zijn hier ook over het algemeen positief over, maar ervaren duidelijk dat dit extra tijd vraagt. Dat is normaal want als ge werk bij pakt, heb je extra tijd nodig. De moskeeën/zelforganisaties zijn over het algemeen positief tegenover dergelijke zitdagen. Het is wel noodzakelijk dat ze zelf - en dat wil ik benadrukken - zelf actief hieraan meewerken om een goed resultaat te hebben. Zij moeten helpen bij de bekendmaking van het aanbod van OCMW Gent. De zelforganisaties kunnen dankzij deze zitdagen gebruikers meer gericht doorsturen naar de juiste welzijnsorganisaties. De maatschappelijk werker van Ldc De Boei doet zitdag in de Thevid Camii moskee (in de Francisco Ferrerlaan). Sedert september is de maatschappelijk werker jammer genoeg langdurig ziek, en die zitdagen hebben goed gewerkt en gefunctioneerd maar staan de zitdagen daar nu wat op een laag pitje. Ldc De Thuishaven doet zitdag in de Fathy moskee voor de regio Rabot. In deze moskee hebben we minder respons en werken we verder aan de relaties. Indien er geen actieve samenwerking tussen het bestuur van de moskee en het LDC tot stand kan worden gebracht dan zullen we deze samenwerking moeten herbekijken. De diversiteitsconsulent doet verder zitdag in de zelforganisatie Turkse Unie (regio Tolhuis-Sluzeken-Ham), in de zelforganisatie CDF (regio Dampoort), in de Al Abrar Badr moskee (regio Gentbrugge) en in de Al Markaz Ad Tarbui (Elyseese Velden, regio Brugse Poort).

De respons en de relaties met de organisaties zijn daar goed en gebaseerd op een goede interactie en samenwerking. Door de mond aan mond reclame zijn het aantal verschillende cliënten, die bij de

diversiteitsconsulent langskomen, op jaarbasis verhoogd. In 2014 waren dat 41 mensen, dat is gegroeid in 2015 naar 137 en in 2016 naar 182 verschillende mensen die de weg gevonden hebben. De ECM-senioren die in de ldc zelf geholpen zijn, zitten niet in deze cijfers. Deze zullen in het jaarverslag van de 10 centra opgenomen worden maar er was wat meer werk nodig om dat allemaal in kaart te brengen. Momenteel is het overleg tussen de centrumleiders en Themawerking en Wonen lopend om te bekijken hoe de ldc verder kunnen inspelen op de vragen van deze doelgroep, hoe we de zitdagen kunnen verder zetten, verdelen onder diverse partners, ... In de nabije toekomst is er ook een overleg met de welzijnsbureaus gepland om te kijken hoe zij meer kunnen inspelen op de vragen van de ECM-cliënten. 80 % van de mensen die langskomen op een zitdag heeft een multi-problematiek. Dit is meestal een combinatie van vragen rond wonen, zorg, financiële of juridische problematiek. Als we het aantal vragen opsplitsen, zien we dat 111 vragen komen van mensen jonger dan 50 en 99 van mensen ouder dan 50. Ongeveer 80 % van alle vragen wordt doorgestuurd naar het reguliere hulpcircuit. Dit zijn zowel OCMW diensten als andere welzijnsorganisaties zoals mutualiteiten, woonwinkels, ziekenhuizen, CAW, ... en 20 % van de vragen worden op de zitdag zelf opgelost omdat het dan eerder kleinere gemakkelijkere vragen zijn zoals een document voor EGW invullen, iets opzoeken op internet, ... Het blijkt wel dat doorverwezen cliënten met nieuwe vragen toch terugkomen naar de zitdag. We denken eraan om in de toekomst bij een 2^e of 3^e contact onmiddellijk een afspraak te geven in het LDC of welzijnsbureau. Het eerste persoonlijke contact is dan gelegd en we kunnen mensen op die manier direct toeleiden naar de reguliere werking. Ik heb dat eigenlijk altijd gesteld dat het een brug moet zijn, dat het een duwtje moet zijn in de rug. Dat sommige mensen een eerste, tweede en derde duwtje nodig hebben maar het mag niet zijn dat het een gemakkelijksoplossing is om daar dan effectief alleen maar naar deze zitdag te komen en niet door te stromen naar de reguliere hulpverlening. Dat heb ik ook altijd gesteld en dat zullen we ook verder op die manier bewaken. Maar globaal genomen een heel positieve evaluatie met in De Thuishaven, vooral omdat in die moskee het bestuur te weinig actief betrokken is en te weinig zijn verantwoordelijkheid neemt, wordt herbekeken, wordt geëvalueerd. Passen ze zich aan, dan doen we verder. Lukt dat niet, dan moeten we daar waarschijnlijk mee stoppen. En vooral ook kijken dat mensen effectief die doorstromen naar de reguliere hulpverlening, dat dat gebeurt. Dat zijn de doelstellingen die we voor ogen hebben en die we effectief zullen bewaken.

2017/006 Koppels in woonzorgcentra

De heer Yoeri Note , OCMW-raadslid

Onlangs werd in het Vlaams Parlement een regelgeving goedgekeurd waarbij bejaarde koppels, waarvan één partner zwaar hulpbehoevend is en de andere partner nog in goede gezondheid verkeerd, samen kunnen opgenomen worden in een woonzorgcentra.

Hierrond heb ik volgende vragen :

- Kunnen we dit realiseren in onze vier bestaande woonzorgcentra en in het woonzorgcentrum Zuiderlicht dat momenteel in opbouw is ? Beschikken we over specifieke echtparenkamers ?
- Zijn er al dergelijke aanvragen ?
- Wat zijn de financiële consequenties wetende dat we momenteel meer middelen krijgen voor zwaar hulpbehoevende bejaarden ?

Dank voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid Note,
Beste Yoeri,

Momenteel nemen we reeds koppels op binnen onze woonzorgcentra, meestal gaat dit om koppels waar beide partners zorgbehoevend nl. een zwaar zorgbehoevende partner en een partner met een lichtere zorgbehoevendheid.

Indien de thuisblijvende partner er mentaal ook klaar voor is, is het echter wel bespreekbaar om een minder zorgbehoevende partner op te nemen. Ook indien onze medewerkers merken dat de thuiswonende partner het moeilijk heeft en achteruit gaat, wordt dit aan de maatschappelijk werker gesignaleerd. Die dan de nodige stappen onderneemt.

Het decreet kan wel een oplossing bieden voor deze partners die beiden op exact hetzelfde moment wensen opgenomen te worden, wat niet altijd

evident is gezien je dan op hetzelfde moment over 2 vrij plaatsen moet beschikken.

Momenteel zijn er nog geen uitvoeringsbesluiten voor deze nieuwe regelgeving, die antwoord en verduidelijking moet bieden op een aantal vlakken. Eenmaal de uitvoeringsbesluiten van dit decreet beschikbaar zijn, zullen we dit verder uitwerken met alle betrokken diensten binnen OZ en een voorstel voorleggen aan het BCOZ. Waarin alle voor- en nadelen voor de betrokken bewoners en OCMW Gent afgewogen worden.

Het wetsvoorstel is ideaal voor woonzorgcentra die extra woonegelegenheden hebben bovenop hun erkende woonegelegenheden.

Binnen de woonzorgcentra van OCMW Gent hebben de WZC's Zonnebloem, De Liberteyt, het Heiveld en Zuiderlicht echter geen woningen zonder erkenning.

Ze beschikken ook enkel over individuele woningen, en enkele individuele woningen met een tussendeur die zo als koppelwoning gebruikt kunnen worden.

Het WZC De Vijvers beschikt wel over 23 specifieke echt)parenwoningen, met 1 toegangsdeur en bestaande uit een woonruimte, slaapruijnte en badkamer. Van die 23 woningen zijn er steeds minimaal 18 door een koppel of 2 bewoners bezet.

Na het overlijden van de partner, vraagt het tijd om de overgebleven partner te verhuizen naar een geschikte eenpersoonswoning op de geschikte afdeling (beschermd of open afdeling).

Dit kan pas na het vrijkomen van een andere woning, meestal omwille van overlijden van een andere bewoner.

Ook bij koppelkamers is verhuis niet altijd evident. Dus praktisch zijn er wel wat zaken waar we rekening mee moeten houden.

Ook financieel moet dit verder worden bekeken. Dit zal mogelijks wat kosten. Wanneer iemand niet hulpbehoevend is, zal er ook geen forfait zijn. Als laatste moeten we ook rekening houden met schommelingen in profielen. Alles moet in evenwicht blijven.

Inhoudelijk sta ik 100% achter het principe dat mensen moeten kunnen samenblijven. Hopelijk brengen uitvoeringsbesluiten verduidelijkingen over een aantal praktische vragen.

Woordelijk verslag van het debat

De heer voorzitter:

Dan hebben we een derde vraag en dat is een vraag van collega Yoeri Note in verband met de opname van koppels in de woonzorgcentra.

De heer Note:

Dank u wel voorzitter. Onlangs werd in het Vlaams Parlement een regelgeving goedgekeurd waarbij bejaarde koppels, waarvan één partner zwaar hulpbehoevend is en de andere partner nog in goede gezondheid verkeerd, samen kunnen opgenomen worden in een woonzorgcentra. Toen ik dat las dacht ik bij mezelf van hebben wij zelf binnen onze woonzorgcentra zulke mogelijkheid? Zijn er echtparenkamer, tweepersoonskamers? In het nieuw complex dat we momenteel aan het bouwen zijn, Zuiderlicht, is dit voorzien. Ok, dat stond in de pers. Zijn er al dergelijke aanvragen geweest in het verleden? Hoe gaan we daarmee om? En dan misschien ook nog eens de andere kant van de medaille. Wat zijn de financiële consequenties wetende dat we momenteel meer middelen krijgen voor zwaar hulpbehoevende bejaarden? Kan u dat even schetsen en kaderen alstublieft?

De heer voorzitter:

Dank u wel collega. Dit is effectief inspelen op de actualiteit, wat de bedoeling is. Ten eerste is er nog geen goedgekeurde wetgeving. Het is een voorstel en een wetgeving in voorbereiding waar ik in alle eerlijkheid niet 100 maar 200 procent achtersta. Oude mensen die jaren eigenlijk samengeleefd hebben, scheidt je zomaar niet en daar moet je alles aan doen dat mensen, als ze dat zelf willen, eigenlijk nabij kunnen blijven. Ook als de ene een stukje verplicht wordt om opgenomen te worden in een woonzorgcentrum. Momenteel nemen we in onze woonzorgcentra van het OCMW reeds koppels op binnen onze woonzorgcentra, meestal gaat dit om koppels waar beide partners zorgbehoevend nl. een zwaar zorgbehoevende partner en een partner met een lichtere zorgbehoevendheid. Indien de thuisblijvende partner er mentaal ook klaar voor is (dit is ook een belangrijk punt), is het echter wel bespreekbaar om een minder zorgbehoevende partner op te nemen, ook al voldoet die niet aan de criteria want vandaag moet je minstens een B-profiel hebben volgens de Katzschaal of een C, ... om opgenomen te worden.

Ook indien onze medewerkers merken dat de thuiswonende partner het moeilijk heeft en achteruit gaat, wordt dit aan de maatschappelijk werker signaleerd. Die dan de nodige stappen onderneemt. We proberen er alles aan te doen dat het koppel kan samen blijven. Het decreet kan wel een oplossing bieden voor deze partners die beiden op exact hetzelfde moment wensen opgenomen te worden, wat niet altijd evident is gezien je dan op hetzelfde moment over 2 vrij plaatsen moet beschikken want in alle

eerlijkheid collega, uw weet dat, wanneer is er plaats voor iemand in een woonzorgcentrum, als een ander iemand overlijdt. Dus dat is al een eerste praktisch punt en voornamelijk al onze woonzorgcentra zijn tegenwoordig allemaal kamers alleen. Momenteel zijn er nog geen - zoals ik gezegd heb - uitvoeringsbesluiten voor deze nieuwe regelgeving, die antwoord en verduidelijking moet bieden op een aantal vlakken. Eenmaal de uitvoeringsbesluiten van dit decreet beschikbaar zijn, zullen we dit verder uitwerken met alle betrokken diensten binnen OZ en een praktisch werkbaar haalbaar voorstel voorleggen aan het BCOZ. Waarin alle voor- en nadelen voor de betrokken bewoners en OCMW Gent afgewogen worden. Het wetsvoorstel is ideaal - dat willen we nu al meegeven - voor woonzorgcentra die extra woongelegenheden hebben bovenop hun erkende woongelegenheden. Binnen de woonzorgcentra van OCMW Gent hebben de WZC's Zonnestraal, De Liberteyt, het Heiveld en Zuiderlicht echter geen woningen zonder erkenning. Ze beschikken ook enkel over individuele woningen, en enkele individuele woningen met een tussendeur die zo als koppelwoning gebruikt kunnen worden. Het WZC De Vijvers beschikt wel over 23 specifieke echt)parenwoningen, met 1 toegangsdeur en bestaande uit een woonruimte, slaapruimte en badkamer. Van die 23 woningen zijn er steeds minimaal 18 door een koppel of 2 bewoners bezet. De rest hebben geen invulling, zijn ook dikwijls mensen die alleen zijn. Na het overlijden van de partner, vraagt het tijd om de overgebleven partner te verhuizen naar een geschikte eenpersoonswoning op de geschikte afdeling (beschermde of open afdeling). Dit kan pas na het vrijkomen van een andere woning, meestal omwille van overlijden van een andere bewoner. Ook bij koppelkamers is verhuis niet altijd evident. Dus praktisch zijn er wel wat zaken waar we rekening mee moeten houden. Ook financieel moet dit verder worden bekeken. Dit zal mogelijks wat kosten. Wanneer iemand niet hulpbehoevend is, zal er ook geen forfait zijn, gaat die persoon alleen de hotelkost/verblijfskost betalen en ons personeel/organisatie is zodanig georganiseerd en eigenlijk samengesteld in functie van een zekere vorm van hulpbehoevendheidsprofielen en als dat schommelt ... Vandaar dat er in onze opnamecriteria gekeken wordt, dat dat wat in evenwicht blijft. Persoonlijk vind ik wel dat we dat in overweging moeten nemen dat het belang van de oudere primeert. Ten tweede vind ik ook dat je je als lokale overheid, als OCMW u effectief ook kunt profileren en complementair zijn aan andere woonzorgcentra die misschien niet deze mogelijkheden hebben. Neem van mij aan dat we dit debat verder zullen voeren en dat er een heel concreet voorstel zal komen. Inhoudelijk sta ik 100% achter het principe dat mensen moeten kunnen samenblijven. Hopelijk zullen de uitvoeringsbesluiten rekening houden met de mogelijkheden maar ook met de niet-mogelijkheden van de sector.

De heer Note:

Bedankt voor het uitgebreide antwoord voorzitter.

**2017/007 Tachtig tinten:
genderidentiteit en seksuele
diversiteit in
woonzorgcentra**

De heer Steven Rommel , OCMW-raadslid

Beste voorzitter,

Op het Bijzonder Comité Ouderenzorg van september 2013 stelde de Groen fractie reeds een vraag rond de omgang met holebi- en transgenderpersonen. Ook het bestuursakkoord voorziet een actieve rol voor de stad zodat holebi's en transgenders ten volle kunnen participeren aan onze samenleving. Daarnaast organiseerde het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid afgelopen maand een studiedag onder de titel "Tachtig tinten. Genderidentiteit en seksuele diversiteit in woonzorgcentra". Naast heel wat interessante lezingen en ervaringen die er gedeeld werden, werd er ook een concrete toolkit aangereikt. Hierin zijn praktische richtlijnen opgenomen om het diversiteitsbeleid in woonzorgcentra te bevorderen. Er wordt aangeraden dat we letten op genderneutrale termen, onze medewerkers vormen om aandachtig te zijn voor de wensen van de oudere en ook blijvend letten om voldoende diversiteit in onze dagbestedingen te verzorgen, zodat deze niet stereotiep man / vrouw kunnen worden ingedeeld. De toolkit omvat in totaal een tiental concrete aandachtspunten. Graag bekijken we dan ook in welke mate we in onze woonzorgcentra en lokale dienstencentra reeds inzetten op de inclusie van de oudere LGBT gemeenschap in onze dagelijkse werking.

- In welke mate worden elementen uit de toolkit al toegepast binnen onze werking?
- Welke verdere inspanningen zijn gepland?
- In welke mate zijn de voorziene inspanningen uit 2013 ondertussen geïmplementeerd?
- Zullen wij onze woonzorgcentra inschrijven voor de Tachtigtintenprijs?

De toolkit is terug te vinden onder <https://www.zorg-en-gezondheid.be/tachtigtinten>

Hartelijk dank voor uw antwoord.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Geacht raadslid Rommel,
Beste Steven,

Collega Emilie Peeters stelde al eerder een gelijkaardige vraag in het BCOZ van aanstaande maandag.

Ik zou willen voorstellen om daar dan ook diepgaander over dit thema te debatteren en een aantal voorstellen te doen.

Ik wil je nu alvast volgende zaken al meedelen:

5 van de 10 voorstellen van de toolkit worden reeds toegepast.

4 items worden gedeeltelijk toegepast maar er kunnen verdere stappen in worden genomen. Met 1 item, diversiteit in lichamelijkeheid, hebben we nog geen ervaring.

De aanwezigheid van meerdere (gekende) holebi's in onze woonzorgcentra (wzc) toont ook onze openheid aan. Ervaring met transgenders hebben we binnen onze wzc nog niet. Wel binnen onze lokale dienstencentra (LDC).

We vinden het belangrijk om te blijven beklemtonen aan al onze bewoners en bezoekers dat we respect hebben voor iedereen en dat elkeen zichzelf kan zijn.

Al onze documenten werden ondertussen gescreend op gender- en relatieneutrale termen. Enkele medewerkers van onze wzc volgden ook verschillende opleidingen over het thema zoals vb:

- Seksualiteit en intimiteit bij personen met dementie
- Intimiteit en privacy in het wzc
- Omgaan met seksueel gedrag in wzc
- genderidentiteit en seksuele diversiteit in wzc
- enz...

Medewerkers van diverse diensten waren ook aanwezig op de opleiding "Tachtig tinten. Genderidentiteit en seksuele diversiteit in woonzorgcentra" en wensten zich kandidaat te stellen voor de tachtigtintenprijs.

Die prijs bestaat uit een begeleiding aangeboden om met de thema's genderidentiteit en seksuele diversiteit binnen de organisatie aan de slag te gaan.

Gezien er jammer genoeg slechts 7 pakketten zijn voor Vlaanderen, gaan we intern nog afoetsen welk wzc de aanvraag zal indienen. Dit zal ter goedkeuring voorgelegd worden aan de raad van maart.

En hopelijk kunnen we dan deze ervaringen delen met de andere wzc's.

Woordelijk verslag van het debat

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Dan hebben we een laatste vraag van collega Steven Rommel in verband met de genderidentiteit en seksuele diversiteit in de wzc. A.u.b. collega.

De heer Steven Rommel, OCMW-raadslid

Beste voorzitter,

Op het Bijzonder Comité Ouderenzorg van september 2013 stelde de Groen fractie reeds een vraag rond de omgang met holebi- en transgenderpersonen in deze organisatie. Ook het bestuursakkoord voorziet een actieve rol voor de stad en OCMW voor participatie van deze groep in deze samenleving. Daarnaast organiseerde het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid afgelopen maand een studiedag onder de titel "Tachtig tinten. Genderidentiteit en seksuele diversiteit in woonzorgcentra". Naast heel wat interessante lezingen en ervaringen die er gedeeld werden, werd er ook een concrete toolkit aangereikt. Hierin zijn praktische richtlijnen opgenomen om het diversiteitsbeleid in woonzorgcentra te bevorderen. Er wordt aangeraden dat we letten op genderneutrale termen, onze medewerkers vormen om aandachtig te zijn voor de wensen van de oudere en ook blijvend letten om voldoende diversiteit in onze dagbestedingen te verzorgen, zodat deze niet stereotiep man / vrouw kunnen worden ingedeeld. De toolkit omvat in totaal een tiental concrete aandachtspunten. Graag bekijken we dan ook in welke mate we in onze woonzorgcentra en lokale dienstencentra reeds inzetten op de inclusie van de oudere LGBT gemeenschap in onze dagelijkse werking.

- In welke mate worden elementen uit de toolkit al toegepast binnen onze werking?*
- Welke verdere inspanningen zijn gepland?*
- In welke mate zijn de voorziene inspanningen uit 2013 ondertussen geïmplementeerd?*

BULLETIN VAN MONDELINGE VRAGEN EN ANTWOORDEN

- *Zullen wij onze woonzorgcentra inschrijven voor de Tachtigtintenprijs?*

Ik heb ondertussen vandaag gezien in de agenda Ouderenzorg dat daar collega Emilie Peeters een gelijkaardige vraag heeft gesteld.

De heer Rudy Coddens, OCMW-voorzitter

Dank u wel collega. Ik wil beginnen met wat u net gezegd heeft. Inderdaad collega Emilie Peeters stelde al eerder een gelijkaardige vraag in het BCOZ van aanstaande maandag.

Ik zou willen voorstellen om daar dan ook diepgaander over dit thema te debatteren en een aantal voorstellen te doen. Maar ik wil wel nu alvast volgende zaken al meedelen, uit respect voor de vraag die u gesteld heeft. 5 van de 10 voorstellen van de toolkit worden reeds toegepast in onze wzc. Worden volledig toegepast in onze wzc.

4 items worden gedeeltelijk toegepast maar er kunnen verdere stappen in worden genomen.

Met 1 item, namelijk diversiteit in lichamelijkeheid, daar hebben we nog geen ervaring mee.

De aanwezigheid van meerdere (gekende) holebi's, mensen die zich daar uiten, in onze woonzorgcentra (wzc) toont ook onze openheid aan. Ervaring met transgenders hebben we binnen onze wzc nog niet. Wel binnen onze lokale dienstencentra (LDC).

We vinden het belangrijk om te blijven beklemtonen aan al onze bewoners en bezoekers dat we respect hebben voor iedereen en dat elkeen zichzelf kan zijn.

Al onze documenten werden ondertussen gescreend op gender- en relatieneutrale termen. Enkele medewerkers van onze wzc volgden ook verschillende opleidingen over het thema zoals bijvoorbeeld:

- Seksualiteit en intimiteit bij personen met dementie
- Intimiteit en privacy in het wzc
- Omgaan met seksueel gedrag in wzc
- Genderidentiteit en seksuele diversiteit in wzc
- enz...

Medewerkers van diverse diensten waren ook aanwezig op de opleiding "Tachtig tinten. Genderidentiteit en seksuele diversiteit in woonzorgcentra" en wensten zich kandidaat te stellen voor de tachtigtintenprijs.

Die prijs bestaat uit een begeleiding aangeboden om met de thema's genderidentiteit en seksuele diversiteit binnen de organisatie aan de slag te gaan.

Gezien er jammer genoeg slechts 7 pakketten zijn voor Vlaanderen, gaan we intern nog aftoetsen welk wzc de aanvraag zal indienen. Dit zal ter goedkeuring voorgelegd worden aan de raad van maart.

En hopelijk kunnen we dan deze ervaringen delen met de andere wzc's.

Dus in ieder geval, dit als eerste voorzet over het ontwerp en dan maandag kunnen we nog op de verschillende punten, de tien punten dieper ingaan van welke stappen we nog vooruit willen zetten, waar we goed zitten.